

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra LÆRDOMS LYSTGAARD ELLER ADSKILLIGE DISCURSER FØRSTE PART

Citation: Falster, Christian: "Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discurser", i Falster, Christian: *Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discurser*, udg. af JØRGEN OLRIK , 1919-20, s. 278. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-falster01-shoot-idm140591132852736/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discurser

klævede kongen den ganske rigtigt. Ved dette under vandt avgurernes kollegium så stor anseelse, at Romerne siden aldrig foretog sig noget hjemme eller ude uden først at have ladet dem tage avspicier.

c) Dette fandt Holge Livius V,²² sted efter Vejls indtagelse 396 f. Chr., da nogle unge krigsfolk blev sendt ind i Junotemplet i Veji for at føre gudinden til Rom.

d) Efter de sibyllinske bøgers anvisning hentedes i året 204 f. Chr. »Gudemoderens Kybele fra Pessinus i Frygien til Rom (se Livius XXIX), og da skibet sad fast undervejs, blev det efter sigende atter bragt flot af Vestalinde Claudia, der var mistænkt for at have brutt sit kyskhedslusfe, men således godt gjorde sin uskyld.

e) Lægeguden Æsculaps eller Asklepios' dyrkelse blev år 293 f. Chr. overført fra Epidavros (i Argolis, på Peloponnes) til Rom for at frelse byen for pest (Livius X,⁴⁷). Slangen var A.s hellige dyr.

f) Lib. II de Or. Error. Cap. 16. — Om kirkefaderen Lactantius se II. discurs note f. Det her citerede værk bærer titlen: Origenes' vildfarelser. — Ordet »Dæmonernes Fyrste« står på Græsk (*δαυτορειγός*). Den trefold største, græsk trismegistos, var tilnavn til en græsk-ægyptisk gud Hermes; denne Hermes Trismegistos spillede især i 3.—4. årh. e. Chr. en stor rolle i den mytologiske spekulation i Alexandria, og bevarede selv en tid efter kristendommens sejr sin betydning for den filosofisk-teologiske granskning. Om et kristeligt spådomsskrift under Hermes Trismegistos' navn se f. ex. Holbergs kirkehistorie (Liebenbergs udg.) I 127 f.; det er rimeligvis dette, som Falster citerer, i hvert fald tager han utvivlsomt navnet i kristelig betydning (tre-enigheden).

g) a. Sam. XXIV, V. 16. — Der tales her om den pest, hvormed Herren ved sin engel slog Jødefolket, til straf for at David havde hovmodet sig ved at holde mandtal over det. — »Herrens Engel« og »Guds